

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Da jeg, som jeg nævnte før, forudsætter, at det er et almindeligt Ønske, at Lovforslaget underkastes en Udvalgsbehandling, vil jeg forbeholde mig senere at foreslaa et Udvalg nedsat.

Nina Bang: Som det ærede Medlem, der havde Ordet nu, udførligt har gjort Rede for, er jo det Lovforslag, der her foreligger, et Resultat af den Forsikrings-tilsynskommissions Arbejde, som den højtærede Handelsminister nedsatte i Oktober 1921. Det er dog ikke et Lovforslag om Tilsyn med Forsikringselskaber, der her foreligger. Under Behandlingen af Aktielovforslaget hørte vi jo, at den højtærede Handelsminister, da 3 Partier krævede Tilsyn med Aktieselskaberne, absolut tilbageviste dette Krav, og man kan da heller ikke forundre sig over, at Ordet Tilsyn, som indeholdtes i Kommissionens Navn, er forsvundet af Lovforslagets og desværre i det hele skjuler sig saaledes, at man har lidt ondt ved at finde det. Og man har ikke blot ondt ved at finde det, men man har ogsaa lidt ondt ved at forstaa det. Dette Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af den Kommissionsbetænkning, der blev afgivet i April 1923. Allerede den Gang bar det overordentlig stærke Vidnesbyrd om Kompromisset; men siden den Tid er der jo sket meget, Udviklingen har i vore Dage Syvmilestøvlér paa. Siden den Tid er der passeret Handelsministeriet den Malør, at den Departementschef, under hvilken det her i Lovforslaget omhandlede Tilsyn skulde føres, har maattet gaa af, fordi han selv stod midt i Forsikrings-svindelen, sad i Bestyrelsen for et Selskab, der bortsvindled 14 Mill. Kr., uden at han hverken af Selskabets Regnskab eller af Deltagelse i Bestyrelsesmøder havde opdaget det. Han maatte gaa, ogsaa fordi han havde ladet sig udbetale Provision af egne tegnede Aktier og i det hele taget havde forsømt sin Pligt som Bestyrelses-medlem saa meget, at han følte sig forpligtet til at købe sig fri for videre Ansvar. Det er da med en Tydelighed, som man ikke skulde tro, at nogen kunde overse, blevet aabenbaret, at det, man endnu i Foraaret 1923 kunde betragte som en Begyndelse til et Tilsyn, i Virkeligheden er et Fata Morgana. Det Handelsministerium, hvis Departementschef var saa nærsynet, at han end ikke saa den skamløse Svindel,

som fandt Sted, hvor han selv sad i Bestyrelsen, forelægger nu i dette høje Ting et Lovforslag, hvis § 37 lyder saaledes: „Handelsministeren paaser, at Forsikringselskaberne overholder denne Lov og de Bestemmelser, Vedtægterne i Henhold til denne Lov og Lov om Aktieselskaber skal indeholde“. Ja, det lyder jo meget smukt som en Slags Forsikring fra Frederik den Sjettes Tid om, at Borgerne kan godt gaa hjem og i Seng med Nathuen over Hovedet, den højtærede Handelsminister lover os at paase, at Forsikringselskaberne overholder Loven. Men er det efter det, der er sket nu, muligt at tage denne Paragraf alvorligt? Det, der er sket, er jo ikke det, at en Svindler har trængt sig ind i Handelsministeriet, og at han er blevet afsløret og sat paa Porten, men det, som er sket, viser, at Svindelen i Forsikringselskaber kan foregaa for Øjnene af selv den højest stillede, naar han er ukyndig. Jeg skal ganske afholde mig fra en Drøftelse af de nærmere Omstændigheder herved. Jeg skal ikke drøfte, om der ikke i „Internationale Assurance“ var saa tydelige Tegn paa Svindel, at selv den, der var usagkyndig i Forsikringsvæsenet, men stod Foretagendet nær og for øvrigt var i Besiddelse af den aandelige Kraft og Overlegenhed, som Befolkningen har Ret til at kræve paa saa høje Poster som Departementschefs-posten, trods Usagkundskab i Forsikrings-sager burde have set Svindelen, før det var for sent. Jeg skal ikke drøfte dette her. Jeg er kun kommet ind paa denne Sag, fordi jeg ønsker at paavise, at Kendsgerningen har vist, at det Tilsyn, der er nødvendiggjort ved den frække Svindel, der er drevet ikke blot i dette Selskab, men ogsaa i andre, ikke kan lægges i Haanden paa Handelsministeriet, men at der maa skabes en Tilsynsmyndighed, som er udrustet med fornøden Sagkundskab paa dette meget vanskelige Omraade. Det ses da ogsaa i Kommissionsbetænkningen, at et saadant virkeligt Tilsyn har været drøftet i Kommissionen. Baade det Medlem af mit Parti, der dog først kom ind i Kommissionen 3 Fjerdingaar, efter at den var nedsat, og da Kommissionens Forslag allerede var udarbejdet, og andre Medlemmer af Kommissionen har rejst Kravet om en saadan Tilsynsmyndighed enten i Form af en Udvidelse af det allerede bestaaende Forsikringsraad eller under Form af Ansættelse af en Forsikringsinspektør, som man har det ved Bankvæsenet og ved Sparekassevæsenet, men de har ikke kunnet trænge igennem med deres Opfattelse, og